

POSTANOWIENIE

Dnia 24 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Lech Paprzycki

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 24 sierpnia 2012 r.,

sprawy **M. K.**

skazanego z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. 1 art. 64 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 27 września 2011 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego

z dnia 7 kwietnia 2011 r.,

p o s t a n o w i ł :

1. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;

2. obciąża skazanego M. K. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy, wyrokiem z dnia 27 września 2011 r., utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego z dnia 7 kwietnia 2011 r., którym M. K. skazany został za przestępstwo zakwalifikowane z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k. na karę czterech miesięcy pozbawienia wolności.

Od powyższego wyroku Sądu Okręgowego, kasację na korzyść skazanego wniósł jego obrońca i zarzucając „rażące pogwałcenie naczelnej

zasady polskiego procesu karnego w postaci prawa do obrony, czyli art. 6 k.p.k. w zw. z art. 353 § 1 i 2 k.p.k., wynikające z braku możliwości przygotowania się przez obrońcę oskarżonego do rozprawy apelacyjnej, jak i osobistego na niej wstawiennictwa, co pomimo uprzedniego zawiadomienia Sądu oraz prośby oskarżonego o nierozpoznawanie apelacji pod nieobecność obrońcy, zostało przez Sąd zbagatelizowane, uniemożliwiając skuteczną obronę praw oskarżonego” wnioś „by Sąd Najwyższy po rozpoznaniu sprawy uchylił zaskarżone orzeczenie i przekazał sprawę do rozpoznania sądowi właściwemu”, a więc Sądowi Okręgowemu jako sądowi odwoławczemu.

Prokurator Prokuratury Okręgowej wnioś o oddalenie kasacji obrońcy jako niezasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k., i jako taka została oddalona, natomiast skazany, na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i 634 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k., został obciążony kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

W żadnym wypadku nie można podzielić poglądu obrońcy, że Sąd odwoławczy dopuścił się w tej sprawie naruszenia przepisu art. 353 § 1 i 2 k.p.k., gdyż termin tam określony, jeżeli chodzi o wyznaczenie rozprawy apelacyjnej, został zachowany, co jest nie tylko niewątpliwe, ale, w istocie, bezsporne. W sytuacji procesowej ówczasnie nieprawomocnie skazanego w tej sprawie M. K., korzystanie z pomocy obrońcy było jego uprawnieniem, a udział obrońcy w rozprawie przed Sądem Okręgowym nie był obowiązkowy. Z tego uprawnienia skazany skutecznie nie skorzystał, co jednak nie było spowodowane jakimkolwiek uchybieniem po stronie Sądu. Tylko w wypadku wypowiedzenia stosunku obrończego w warunkach określonych w art. 378

k.p.k., może zaistnieć konieczność przerwania rozprawy lub jej odroczenia, ale tylko w sprawie, w której oskarżony (skazany nieprawomocnie) musi mieć obrońcę.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.